

Oves plantam non adtingunt. Pro flavo colore conficiendo inservire potest. *Onom. Botan.*

TETRAGYNIA.

PARIS QUADRIFOLIA: *Oed. Dan. 139.*
Calyx quadriphyllus. Petala quatuor angustiora. Bacca quadrilocularis.

Integra planta odoris est ingrati, narcotici, suspecti; gallinas necat, & internus ejus usus hominibus etiam, Spasmos ventriculi, & Vomitus excitat. Antiqui Medici externum ejus usum in Bubonibus pestilentialibus, & Inflammationibus laudarunt: uti & baccarum succum, qui multum viribus cum succo Papaveris convenire creditur, ut refrigerantem, & in oculorum Inflammationibus præcipue efficacem, commendarunt. Seminibus in Mania & contra assumpta venena utebantur. In arte tinctoria folia locum habere possunt; in quem finem colligenda sunt ante florescentiam plantæ, siccanda, & cum filis, prius cum Alumine maceratis coquenda.

ENEANDRIA

MONOGYNIA.

ANACARDIUM OCCIDENTALE: Filamenta quidem decem, sed unico castrato. E

I

nuce

130 ENEANDRIA MONOGYNIA.

nuce candelæ admota, ignis luforius Physicus.

Fructus in officinis habetur compressus, aviculæ cordis figura, ex Occidente adlatus; recens liquorem unctuosum, nigricantem, causticum præfocantem; exsiccatum nullum continet. Alter priori similis ex Oriente adlatus (sub Avicennæ tomentosæ nomine quærendus) itidem in officinis asservatur; uterque suspectus est; ad Dementiam ducere RAZES reliquit: quod & alii confirmarunt, teste *Cel. de CRANTZ.*

TRIGYNIA.

RHEUM RHAPONTICUM: foliis glabris; petiolis subfulcatis.

Radix plantæ hujus rarioris in officinis usus: crassa, oblonga, ramosa, foris fusca, intus crocea, laxa, & rara, per transversum secta, spiras ostendens; saporis amaricantis, & subadstringentis; odoris non adeo ingrati; à Rhabarbaro vero non differt, nisi quod hoc acrius fit, minus solidum, magis croceum. Plantam hanc verum esse Rhaponticum **Diosc.** asseverat: **DALE.** Radici huic vis purgans debilior licet, inest tamen, à **LINNÉ:** & Medicamentis purgantibus olim adnumerata fuit. Varios, antiquiores præsertim Materiei Medicæ pervolventi Scriptores; plures eæque diversæ, sub Rhabarbari, & Rhapontici nomine

occurrent plantæ: quæ addiscenti difficultatem parere possunt: quare sequentia ex *Cel. SPIELMANNO* adducenda credidi.

“ Cum semel receptum fuit „ *inquit Ille*
 „ radices extus flavicantes, intus rufescentes,
 „ amaro & quodam austero sapore instructas
 „ pro succedaneis veri Rhabarbari habere, hinc
 „ Monachi Carthusiani, & Franciscani TRAGI
 „ temporibus, radices Rumicis aquatici pro Rha-
 „ barbaro adhibuerunt, hoc ut à reliquis distin-
 „ gueretur, à Monachis denominarunt, alii eo-
 „ dem nomine teste *LOBELIO* radices *Rumi-*
 „ *cis Patientiæ* designabant; alii *Rumicis*
 „ *Alpini*, nec non *Centaureæ Rhaponticæ*
 „ indigitarunt.

„ Varium hinc Rhapontici, & Rhabarbari
 „ Monachorum nomine, prostat plantarum ge-
 „ nus“, *ait ultra laudatus Auctor*, „ quarum
 „ radices colore extus sive nigricante, sive
 „ lutescente, figura oblonga, odore nullo,
 „ sapore evidenter alieno a Rhabarbaro vero,
 „ differunt.

RHEUM PALMATUM: foliis palmatis acuminatis. *Linn. fasc. 7. t. 4. Act. Angl. 1765. p. 292. t. 12. Brun. Orient. 192. t. 73.* Rheum officinale germinum.

Veri Rhabarbari radix, ab hac planta provenit, quæ stiptico-amara, nauseosa, lutea est; vim purgantem, antacidam, tonicam, adstringentem, exanthematicam possidet à LIN-

132 ENEANDRIA TRIGYNIA.

NE. Plura de ejus viribus in *Mat. Med. Cel. de CRANTZ. SPIELMANN.*

Rheum palmatum verum est Rhabarbarum officinale, Botanicis vix ultra duodecim annos notum, frigoris patiens; flores, & semina pro-
trudit. Hic Viennæ primum ante biennium in horto Botanico, & proprio *Cel. hist. Natur. Professoris de WELL* læte floruit, & semina produxit. Observandum vero est, radicem non ante decennium à quo fata fuit, vel ultra, in usus Medicos esse convertendam. Enascens herba flavam ostendat gemmam; unde facilis est conjectura minorem ibi aciditatem contineri, quam in Rheo undulato, (nunc Rheo Rhabarbaro) gemmam rubram fovente; quamvis & hoc tamquam purgans commode substituatur; hoc unico discrimine, quod plures ad maturitatem annos requirat. Rheum quoque compactum, quod tanquam genuinum Rhabarbarum venditavit D. MILLERUS, gemma flava gaudet; unde concludere licet, non minorem illi inesse vim, quam in Rheo laciniato. *Aman. Acad. 7. p. 307.*

GMELIN oculatus testis SPIELMANNO citante refert; Rhabarbarum verum nullum ad Wolgam fluvium, aut ad murum ut vulgo afferri solebat crescere; sed omne in China, & ipsi vicina Regione Tangutica, inter 26. & 39. gradum latitudinis Borealis obtinere; inde per Calmucos & Calmucicos Bucharos, qui
iti-

itinera Mercaturæ ergo, secundum Wolgam fluvium instituunt, in Siberiam, & Russiam duci; magnæ Buchariæ incolas illud per omnem Persiam venale circumferre; unde ad portus Maris Mediterranei venit. Bucharos Sinenses autem idem per omnem Chinam Cantonum usque ducere: patet hinc, Chinense, Persicum, & Russicum Rhabbarum, semper idem esse. SPIELMANNUS.

E N E A N D R I A

H E X A N D R I A.

BUTOMUS UMBELLATUS: *Calyx*, nullus. *Petala* sex. *Capsula* sex polyspermæ.

Herba olim in officinas recipiebatur; cui aperientem, deobstruentem vim MONTI tribuit: DALE. Cum vero pecora alio etiam pabulo deficiente illa vesci renuant, suspecti quid eam recondere cum fundamento conjicere licet.

D E C A N D R I A.

M O N O G Y N I A

ANAGYRIS FOETIDA: HASSELQU. *iter* 466. Vexillum alæque carina breviores in corolla papilionacea. *Legumen*.

Plantæ hujus folia, semen, officinalia sunt; folia tenera trita, illita Tumoribus, eosdem re-